

Datum van
inontvangstneming

:

12/08/2022

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-456/22 – 1

Zaak C-456/22

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

8 juli 2022

Verwijzende rechter:

Landgericht Ravensburg (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

30 juni 2022

Eisende partijen en appellanten:

VX

AT

Verwerende partij en geïntimeerde:

Gemeinde Ummendorf

Landgericht Ravensburg (rechter in tweede aanleg Ravensburg, Duitsland)

Beslissing

In het geding tussen

- 1) **VX**, [OMISSIS]
– eiser en appellant –
- 2) **AT**, [OMISSIS]
– eiseres en appellante –

[OMISSIS]

en

Gemeinde Ummendorf, vertegenwoordigd door de burgemeester, [OMISSIS]

– verwerende partij en geïntimeerde –

[OMISSIS]

wegens schending van de privacy en schadevergoeding

heeft het Landgericht Ravensburg – 1. Zivilkammer – [OMISSIS] op 30 juni 2022 na de terechtzitting op 2 juni 2022 als volgt beslist:

1. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt krachtens artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Moet het begrip immateriële schade in artikel 82, lid 1, [van verordening (EU) 2016/679] aldus worden uitgelegd dat de vaststelling van immateriële schade vereist dat er sprake is van een merkbaar nadeel en een objectief vaststelbare aantasting van persoonsgerelateerde belangen, of volstaat hiervoor reeds dat de betrokkene kortstondig de zeggenschap over zijn gegevens heeft verloren als gevolg van de publicatie van persoonsgegevens op het internet gedurende een periode van enkele dagen, zonder dat dit merkbare of nadelige gevolgen voor hem heeft gehad?

2. De procedure in hoger beroep wordt geschorst, totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan op het verzoek om een prejudiciële beslissing.

Motivering:

Het verzoek om een prejudiciële beslissing heeft betrekking op de uitlegging van artikel 82, lid 1, [van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)]; hierna: „AVG”].

Het verzoek om een prejudiciële beslissing is ingediend in het kader van een geding tussen eisers en verweerster. Eisers vorderen onder meer betaling van smartengeld door verweerster wegens inbreuk op de AVG. Op 19 juni 2020 had verweerster zonder toestemming van eisers een agenda voor een gemeenteraadsvergadering op internet gepubliceerd, waarin de namen van eisers meermalen werden genoemd. Ook had verweerster een vonnis van het Verwaltungsgericht Sigmaringen (bestuursrechter in eerste aanleg Sigmaringen, Duitsland) van 10 maart 2020 gepubliceerd, in de overwegingen waarvan eisers met hun voor- en achternaam en hun adres werden vermeld zonder dat deze

gegevens onleesbaar waren gemaakt. Deze documenten waren tot en met 22 juni 2020 beschikbaar voor inzage op de homepage van verweerster.

Artikel 82, lid 1, AVG luidt als volgt:

„Eenieder die materiële of immateriële schade heeft geleden ten gevolge van een inbreuk op deze verordening, heeft het recht om van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker schadevergoeding te ontvangen voor de geleden schade.”

Overweging 146, derde zin en zesde zin, van de AVG luidt, voor zover hier relevant, als volgt:

„Het begrip ‚schade’ moet ruim worden uitgelegd in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie, op een wijze die ten volle recht doet aan de doelstellingen van deze verordening. (...). De betrokkenen dienen volledige en daadwerkelijke vergoeding van door hen geleden schade te ontvangen.”

De verwijzende rechter gaat ervan uit dat verweerster artikel 5, lid 1, onder a), AVG heeft geschonden door eisers' persoonsgegevens op internet te publiceren. Hij moet derhalve beslissen of eisers recht hebben op smartengeld. Hij is geneigd aan te nemen dat het loutere verlies van zeggenschap over gegevens in het onderhavige geval niet volstaat om vast te stellen dat eisers immateriële schade hebben geleden in de zin van artikel 82, lid 1, AVG. De verwijzende rechter is geneigd tot de aanname dat voor de vaststelling van immateriële schade een de-minimisdrempel moet zijn overschreden, hetgeen bij een louter kortstondig verlies van zeggenschap over gegevens zonder dat de betrokkenen daarvan merkbare nadelen hebben ondervonden, niet het geval is. De uitkomst van het geschil hangt derhalve af van het antwoord op de prejudiciële vraag.

In de literatuur en de rechtspraak is men het er in het algemeen over eens dat de Duitse rechtspraak, die bij inbreuken op persoonlijkheidsrechten alleen immateriële schadevergoeding toekent in het geval van een ernstige schending, niet kan worden gebruikt voor de uitlegging van artikel 82, lid 1, AVG [OMISSIS]. In een eerder hoger beroep (zaak nr. 1 S 108/20) heeft de verwijzende rechter geoordeeld dat niet elke inbreuk op de AVG, en met name niet elke onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens, automatisch leidt tot een recht op immateriële schadevergoeding. Ook op grond van artikel 82, lid 1, AVG mag smartengeld niet worden toegekend voor elke lichte inbreuk zonder ernstige schade of voor louter individueel ervaren ongemak. Er moet veeleer sprake zijn van een merkbaar nadeel en van een objectief vaststelbare aantasting van persoonsgerelateerde belangen.

Wanneer een rechter, zoals in het onderhavige geval, een vordering wil afwijzen op grond van de vaststelling dat er geen sprake is van (immateriële) schade, omdat hij uitgaat van het bestaan van een zogenoemde „de-minimisdrempel” die moet zijn overschreden voor een recht op smartengeld, mag hij het schadebegrip niet

zelfstandig uitleggen, maar moet hij de vraag hoe het schadebegrip in artikel 82, lid 1, AVG moet worden uitgelegd, voorleggen aan het Hof van Justitie (BVerfG, beschikking van 14 januari 2021 – 1 BvR 2853/19 = NJW2021, 1005).

In afwachting van de beslissing van het Hof van Justitie over de prejudiciële vraag wordt de beroepsprocedure geschorst.

[OMISSIS]

[handtekeningen van de rechters]

Uitgesproken op 30 juni 2022

[OMISSIS]